

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>



Άγιος Φιλάρετος Μητροπολίτης Νέας Υόρκης και Ανατολικής Αμερικής



Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/4113/saint.aspx>
για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες
κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 16/4/2011 2:38:00 πμ
Δημιουργία εγγράφου: 18/05/2022 15:37:38

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 8 Νοεμβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 16/4/2011 2:38:00 πμ

Βιογραφία

Ο Άγιος ιεράρχης Φιλάρετος, κατά κόσμον Γεώργιος Νικολάγεβιτς Βοζνεσένσκυ (George Nicolaevich Voznesensky), γεννήθηκε στην πόλη Κουρσκ στις 22 Μαρτίου του 1903 μ.Χ., σε μια ευσεβή ορθόδοξη οικογένεια. Ο πατέρας του, ο Αρχιερέας Nicolas Voznesensky, προερχόταν από οικογένεια ιερέων και ήταν ένας ενθουσιώδης ποιμένας και σπουδαίος άνθρωπος της προσευχής. Στη συνέχεια εκάρη μοναχός με το όνομα Δημήτριος και αργότερα έγινε επίσκοπος (μετέπειτα Αρχιεπίσκοπος Hailar). Υπήρχαν πέντε παιδιά στην οικογένεια της Λυδίας και του Νικολάου Βοζνεσένσκυ, δύο γιοι και τρεις κόρες. Από πολύ πρώιμο στάδιο του ο νεαρός Γεώργιος μεγάλωσε σε μια ατμόσφαιρα χριστιανικής αγάπης και εκκλησιαστικής ζωής.

Το 1909 μ.Χ. η οικογένεια μετακόμισε προς την Άπω Ανατολή. Εκεί ο Γιώργος ολοκλήρωσε την οκταετή βασική εκπαίδευση του. Όταν έλαβαν την εξουσία οι αθεϊστές, η οικογένεια του μέλλοντα ιεράρχη μετακόμισε εκ νέου στο Χαρμπίν, μια πόλη με έντονη εκκλησιαστική ζωή, όπου μετά από λίγα χρόνια ο Γεώργιος σπούδασε στο Polytechnic Institute. Εκείνη την περίοδο γνώρισε τα έργα του Αγίου ιεράρχη Ιγνάτιου Μπριαντσανίνωφ και η ψυχή του ικανοποιήθηκε πάρα πολύ από τη διδασκαλία του σχετικά με τη χριστιανική ζωή και τη συνεχή μνήμη του θανάτου. Από εκείνη τη στιγμή, η ζωή στον κόσμο έπαψε να τον ενδιαφέρει. Το 1930 μ.Χ., ο Γεώργιος χειροτονήθηκε διάκονος και το 1931 μ.Χ. πρεσβύτερος. Κατά το ίδιο έτος, έλαβε τη μοναστική κουρά με το όνομα Φιλάρετος, προς τιμήν του Αγίου Φιλάρετου του Γουβερνέτου.

Σταδιακά μια μοναστική κοινότητα σχηματίστηκε, με συνεπή πνευματική ζωή, ανάγνωση των Αγίων Πατέρων, συμβολή στο έργο του ορφανοτροφείου και των σχολείων του Χαρμπίν κ.τ.λ. Ο πνευματικός οδηγός του Ιερομονάχου Φιλάρετου εκείνα τα χρόνια ήταν ο ευλογημένος Μητροπολίτης Αντώνιος Κραποβίτσκι (Khrapovitsky), ο οποίος είχε μια ιδιαίτερα εγκάρδια σχέση μαζί του μέχρι το τέλος της ζωής του το 1936 μ.Χ.

Ο πατέρας Φιλάρετος είχε πραγματικά μια φιλεύσπλαχνη καρδιά. Έδινε όλα όσα είχε, μερικές φορές ακόμη και τα ρούχα του, και ανακούφιζε με όποιο τρόπο μπορούσε εκείνους που είχαν ανάγκη. Διακατεχόταν από μεγάλη αγάπη για το λόγο του Θεού και ήξερε όλο το Ευαγγέλιο απ' έξω. Το όνομά του ήταν γνωστό πολύ πιο πέρα από τα σύνορα της επαρχίας Χαρμπίν. Το 1933 μ.Χ. διορίστηκε ηγούμενος και το 1937 μ.Χ. αρχιμανδρίτης.

Το 1945 μ.Χ. ο σοβιετικός στρατός κατανίκησε τον ιαπωνικό στρατό, ενώ το κομμουνιστικό καθεστώς εγκαταστάθηκε στην Κίνα. Για όσους Ρώσους ήταν σε θέση να μεταναστεύσουν προς τη Δύση ή προς την Αυστραλία, άρχισε μια περίοδο με πόνο και δοκιμασίες. Η σοβιετική κυβέρνηση άρχισε να απαιτεί οι Ρώσοι μετανάστες να λάβουν σοβιετικό διαβατήριο, για να δείξει ότι στην ΕΣΣΔ δεν υπήρχε καταπίεση των πιστών.

Εκείνη την εποχή η «Εφημερίδα του Πατριαρχείου της Μόσχας», δήλωσε ότι στη Σοβιετική Ένωση δεν υπήρχε δίωξη της Εκκλησίας και ότι η μόνη σύγκρουση ήταν με αντεπαναστάτες. Ο αρχιμανδρίτης Φιλάρετος αρνήθηκε να μνημονεύει το αθεϊστικό καθεστώς και διακήρυσσε με παρρησία την πραγματική –αρνητική για την Ορθοδοξία– κατάσταση στη ρωσική γη. Έτσι πολλές φορές κλήθηκε για ανάκριση, διώχθηκε, το σπίτι του πυρπολήθηκε, αφού προηγουμένως είχαν σφραγισθεί τα παράθυρα και η πόρτα, όμως ο Κύριος έσωσε τη ζωή του ποιμένα του και κατάφερε να διαφύγει με ασφάλεια με ένα άλμα από τον πρώτο όροφο και με τις φλόγες να περιβάλλουν το σπίτι, έχοντας ωστόσο υποστεί σοβαρά εγκαύματα στο κάτω μέρος του προσώπου του και τους σπονδύλους του λαιμού του.

Ο καλός ποιμένας δεν εγκατέλειψε το ποίμνιό του μέχρις ότου όλοι όσοι είχαν κατορθώσει να αποκτήσουν τις θεωρήσεις βγήκαν από την Κίνα. Έτσι, μόλις το 1962 μ.Χ. έφυγε για το Χονγκ Κονγκ.

Πολύ σύντομα εγκαταστάθηκε στην Αυστραλία, στο Μπρίσμπακ. Το 1963 μ.Χ. έγινε επίσκοπος στην Αυστραλία. Το 1964 μ.Χ. , ο επίσκοπος Φιλάρετος παρακολούθησε τη Σύνοδο των Ρώσων Ιεραρχών της Διασποράς, η οποία πραγματοποιήθηκε στη Νέα Υόρκη. Ο Μητροπολίτης Αναστάσιος ήταν τότε σε βαθύ γήρας και επρόκειτο να αποσυρθεί. Στη Σύνοδο διεξήχθησαν εκλογές για το διάδοχό του, όμως οι δύο υποψήφιοι ισοψήφησαν. Για να διατηρηθεί η ειρήνη στην Εκκλησία, ο άγιος Ιωάννης Μαξίμοβιτς, Αρχιεπίσκοπος Σαγκάης και Σαν Φρανσίσκο (βλέπε 2 Ιουλίου), πρότεινε ένα τρίτο υποψήφιο, το σχετικά άγνωστο Επίσκοπο Φιλάρετο, ο οποίος ήταν ο πιο πρόσφατα χειροτονηθείς. Έτσι, το 1964 μ.Χ., η Ρωσική Εκκλησία στο Εξωτερικό όρισε τρίτο κατά σειρά πρωθυεράρχη της το Μητροπολίτη Φιλάρετο.

Ως επικεφαλής της Ρωσικής Εκκλησίας στο Εξωτερικό, ο άγιος έμεινε σταθερός στην ανεξαρτησία της Ορθοδοξίας από το πατριαρχείο Μόσχας, που είχε υποταχθεί στο αθεϊστικό καθεστώς, όμως παράλληλα εργάστηκε σκληρά για την ειρήνη των Ορθοδόξων και για να δαμάσει τη διχόνοια στο εσωτερικό της Ρωσικής Εκκλησίας του Εξωτερικού. Εργάστηκε με πραότητα αλλά και ζήλο για τη διαφύλαξη της πατερικής παράδοσης και υπερασπίστηκε την Ορθοδοξία από τον κίνδυνο της αιρέσεως του Οικουμενισμού, αντικρούοντας τη «θεωρία των κλάδων».

Επίσης κατά τη διακονία του ως προκαθημένου της Ρωσικής Εκκλησίας στο Εξωτερικό πραγματοποιήθηκε η ανακήρυξη της αγιότητας των αγίων Ιωάννη της Κρονστάνδης (ανακηρύχθηκε το 1964 μ.Χ.), Γερμανού της Αλάσκας (1970 μ.Χ.), Ξένιας της Πετρούπολης (1978 μ.Χ.), των Νεομαρτύρων και Ομολογητών της Ρωσίας (1981 μ.Χ.), καθώς και του οσίου Παϊσίου Βελιτσκόφσκου (1982 μ.Χ.).

Ο άγιος Φιλάρετος ήταν εραστής του μοναχισμού, επειδή δίνει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να αφιερώσει τον εαυτό του εξ ολοκλήρου στο Θεό. Με δικά του λόγια: «Σύμφωνα με τη διδασκαλία των Αγίων Πατέρων, η μοναστική τρόπος είναι, αυτή καθαυτή, η ευθεία διαδρομή προς το Ουράνιο Βασίλειο, όταν ολοκληρωθεί όπως πρέπει».

Τα κηρύγματά του ήταν ουσιώδη, απλά και καθαρά. Σύμφωνα με την μαρτυρία πολλών ανθρώπων, η ρητορεία του ήταν εφάμιλλη με του αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου. Με ιδιαίτερο δέος και σεβασμό πλησίαζε τα Άγια Μυστήρια του Χριστού, υπενθυμίζοντας το ποιμνιό του ότι: «η Θεία Κοινωνία είναι μια φωτιά. Κανείς δεν μπορεί να την απαγορεύει, αν δεν υπάρχουν σοβαρά κανονικά εμπόδια. Ο χριστιανός πρέπει να λαμβάνει τη Θεία Κοινωνία όσο πιο συχνά γίνεται. Για αυτόν τον λόγο η Θεία Κοινωνία λαμβάνεται μπροστά στην Ωραία Πύλη, γιατί αυτό συμβολίζει την εγγύτητα μας στην Βασιλεία των Ουρανών και μας ωθεί προς τα πάνω!».

Ενώ ήταν ένας ποιμένας γεμάτος φροντίδα και αγάπη για τους άλλους, ήταν εξαιρετικά αυστηρός με τον εαυτό του. Ζούσε μια πραγματικά ασκητική ζωή: κοιμόταν για δύο ή τρεις ώρες την ημέρα, έτρωγε ελάχιστα, παρακολουθούσε με πατρικό ενδιαφέρον τις λύπες και τις χαρές του ποιμνίου του και ξαγρυπνούσε προσευχόμενος γι' αυτό. Τα πνευματικά παιδιά του ήταν οι μάρτυρες πολλών θαυμάτων του, που πραγματοποιήθηκαν τόσο κατά τη διάρκεια της ζωής του όσο και μετά την κοίμησή του. Οι μαρτυρίες τους μιλούν εύγλωττα για την τεράστια δύναμη των προσευχών του.

Η ζωή του Μητροπολίτη Φιλάρτου, που ήταν ίση με αυτή των Αγγέλων, στέφθηκε από την ευλογημένη κοίμησή του στις 8 Νοεμβρίου 1985 μ.Χ., κατά την ημέρα εορτής του Αρχαγγέλου Μιχαήλ και όλων των ασωμάτων Δυνάμεων.

Ο Μητροπολίτης Φιλάρτος θάφτηκε στη Μονή της Αγίας Τριάδας του Jordanville. Δεκατρία χρόνια μετά το θάνατό του, αποφασίστηκε ότι θα πρέπει να μεταφερθεί στην κρύπτη κάτω από το Ιερό της Αγίας Τριάδος στη Μητρόπολη Jordanville. Το άνοιγμα του τάφου του έγινε στις 28 Οκτωβρίου 1998 μ.Χ. Ο Αρχιεπίσκοπος Λάυρος των Συρακουσών και Αγίας Τριάδος, ο επίσκοπος Ιλαρίων του Μανχάταν, Αρχιμανδρίτης Λουκάς και οι αδελφοί ήταν παρόντες σε αυτή την περίπτωση και έγιναν μάρτυρες της πλήρους αφθαρσίας του λειψάνου του. Το σώμα του ήταν λευκό και ακόμη και μαλακό. Τα άμφια, ο σταυρός και η εικόνα της Παναγίας ήταν ακόμη φωτεινά.

Τα πιστά τέκνα της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας στο Εξωτερικό δέχθηκαν την αφθαρσία του λειψάνου του αγίου Ιεράρχη Φιλάρτου ως ένα θαύμα, που μας παραχώρησε ο Θεός για την ενίσχυση της πίστης μας.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες



Άγιος Φιλάρετος Μητροπολίτης
Νέας Υόρκης και Ανατολικής
Αμερικής

Σχετικές συνδέσεις

- [Άγιος Ιωάννης Μαξίμοβιτς](#)

Παραπομπές

- [Ορθόδοξη Ομάδα Δογματικής Έρευνας](#)